

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Warszawa, 23 sierpnia 2019 r.

DIH-2.709.22.2019.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 45/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r., poz. 660), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 17 lipca 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo Usługowa [...], od decyzji Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 lipca 2019 r. nr BP – 7/2019 wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca nie wystawił, a w konsekwencji nie przekazał i nie przechowuje świadectw jakości do paliw stałych wprowadzonych do obrotu od dnia 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli w dniu 17 maja 2019 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c przywołanej ustawy,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 22 lipca 2019 r. Kujawsko – Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę [...] wraz z aktami sprawy BP.8361.1.61.2019.

Inspektorzy reprezentujący Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniach 17 i 20 maja 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr BP.8361.1.61.2019, przeprowadzili kontrolę dotyczącą przestrzegania obowiązku wystawienia, przekazywania i przechowywania świadectwa jakości paliwa stałego, o którym

mowa w art. 6c ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) oraz kontrolę treści świadectwa jakości paliwa stałego określonego w art. 6d ww. ustawy w składzie węgla przy ul. [...], należącym do przedsiębiorcy [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo Usługowa [...] (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”).

W trakcie kontroli ustalono, że 17 i 20 maja 2019 r. w ofercie kontrolowanego Przedsiębiorcy, w składzie opału przy ul. [...], znajdowały się następujące paliwa stałe:

- węgiel ekogroszek w ilości 51 ton, [...],
- węgiel groszek w ilości 56 ton, [...],
- węgiel kostka w ilości 26 ton, [...],
- węgiel orzech w ilości 37 ton, [...],
- miał w ilości 11 ton, [...].

Łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu 17 maja 2019 r., wynosiła [...] zł.

W toku kontroli na podstawie przedłożonych dokumentów oraz oświadczenia [...] ustalono, że prowadząc działalność w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych, które zgodnie z art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw są przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, każdorazowo wydaje nabywcy paliwa stałego fakturę VAT zawierającą m. in. adnotację „Uwagi do dokumentu: Wydano świadectwo jakości paliwa stałego”, kserokopię raportu z badań wydanego przez „Bartex” Sp. z o.o. [...], sporządzonego przez Centralne Laboratorium Pomiarowo – Badawcze Sp. z o.o. Centrum Badań, [...] , zawierającego m. in.: datę sporządzenia raportu, nazwę próbki węgla, datę przyjęcia próbki, datę wykonania badania, oznaczenie parametrów, normy / procedury badawcze, wynik \pm niepewność pomiaru. Pan [...] w toku kontroli oświadczył inspektorom, że nie wystawiał i nie wydawał jako przedsiębiorca świadectw jakości ponieważ był przekonany, iż podmiotem odpowiedzialnym i właściwym jest przedsiębiorca wykonujący badania paliwa stałego oraz, że wystarczające jest przekazywanie danego Raportu z badań nabywcom. Ponadto Przedsiębiorca oświadczył, że stwierdzone nieprawidłowości wynikają z braku dostatecznej wiedzy, co spowodowane jest stosunkowo krótkim okresem obowiązywania przepisów. Po analizie ww. dokumentów stwierdzono, że Przedsiębiorca nie wystawia świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, co narusza przepis art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 20 maja 2019 r. nr akt kontroli BP.8361.1.61.2019, który został podpisany bez uwag przez [...]. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930 z późn. zm., zwanej dalej: ustawą o Inspekcji Handlowej).

Przedsiębiorca w piśmie z 21 maja 2019 r. wniósł o umorzenie kary pieniężnej. W uzasadnieniu Strona poinformowała, że prowadzi działalność gospodarczą na terenie wiejskim i osiąga niewielkie dochody. Ponadto Przedsiębiorca poinformował, że nie

wystawiał świadectw jakości, ponieważ został wprowadzony w błąd przez swojego kontrahenta. Do pisma Strona dołączyła wzory świadectw jakości, które sporządziła niezwłocznie po powzięciu informacji o obowiązku wynikającym z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Kujawsko – Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w piśmie z 4 czerwca 2019 r. ustosunkował się do powyższego pisma Strony i podtrzymał ustalenia zawarte w protokole z 20 maja 2019 r. nr akt kontroli BP.8361.61.2019 oraz poinformował, że przedstawione okoliczności, jak również wniosek o umorzenie kary pieniężnej zostaną rozważone w toku postępowania administracyjnego. Pismem z 5 czerwca 2019 r. Kujawsko – Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Jednocześnie 5 czerwca 2019 r. Kujawsko – Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wezwał Przedsiębiorcę do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczącej paliw stałych lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu roku poprzedzającym rok kontroli.

Strona w piśmie z 10 czerwca 2019 r. uzupełnionym następnie 21 czerwca 2019 r. odpowiedziała na wezwanie organu i poinformowała, że w roku 2018 r. wprowadziła do obrotu 319 ton paliw stałych o wartości [...] zł.

Kujawsko – Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 5 lipca 2019 r., wydał decyzję nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że przedsiębiorca nie wystawił, a w konsekwencji nie przekazał i nie przechowuje świadectw jakości do paliw stałych wprowadzanych do obrotu od 5 listopada 2018 r. do momentu rozpoczęcia kontroli tj. 17 maja 2019 r., co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ww. ustawy. W uzasadnieniu decyzji Kujawsko – Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej rozważył argumenty Strony podniesione w piśmie z 21 maja 2019 r. i wskazał, że nieznanomość obowiązujących przepisów nie stanowi podstawy do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Ponadto organ I instancji wskazał, że ustawodawca wprowadzając regulacje dotyczące paliw stałych miał na uwadze uporządkowanie rynku i umożliwienie konsumentom sektora komunalno – bytowego zakupu paliw stałych spełniających odpowiednie wymagania jakościowe. W tym celu ujednolicono system informowania klientów o jakości paliwa stałego, wprowadzając zarówno obowiązek wystawiania świadectw jakości, jak i wzór takiego świadectwa. Wprowadzone regulacje dotyczące posługiwania się w obrocie paliwami stałymi świadectwami jakości paliw mają za zadanie umożliwić kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat oferowanego produktu, jak również porównanie jego parametrów jakościowych z parametrami innych paliw stałych. W ocenie Kujawsko –

Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w sprawie nie ma podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wymierzając karę uwzględnił wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli oraz dotychczasową działalność Strony. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń.

Przedsiębiorca pismem z 17 lipca 2019 r. odwołał się od decyzji nr BP – 7 /2019 z 5 lipca 2019 r. i wniósł o jej uchylenie w całości. W odwołaniu Strona nie kwestionuje ustalenia, że na dzień rozpoczęcia kontroli nie wydawała klientom kupującym paliwa stałe świadectw jakości zgodnych z obowiązującym wzorem. Przedsiębiorca podnosi argument, że do każdej transakcji sprzedaży paliwa stałego wydawał klientom raport badań sprzedawanej partii węgla, który co prawda nie spełniał formy jakiej przepisy wykonawcze wymagają od świadectwa jakości, jednak był bardziej szczegółowy, niż wymagają tego przepisy ustawy, ponieważ zawierał informację o zawartości siarki. Zdaniem Strony dokument ten umożliwiał kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat oferowanego produktu. Ponadto Przedsiębiorca wskazał, że niezwłocznie po rozpoczęciu kontroli opracował wzór świadectwa jakości, który stosuje od dnia kontroli w przedsiębiorstwie. Dodatkowo Strona poinformowała, że operuje na małym rynku wiejskim o czym świadczy poziom sprzedaży paliw stałych wynoszący 319 ton w roku 2018 w związku z czym nie jest w stanie zapłacić kary pieniężnej w kwocie 10.000,00 zł.

Pismem z 26 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 20 maja 2019 r. nr akt kontroli BP.8361.1.61.2019. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Strona nie wydawała klientom świadectw jakości. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że ustawa z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw. Również Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, zostało prawidłowo opublikowane w dniu 4 października 2018 r. w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie w dniu 4 listopada 2018 r. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Co więcej, jako profesjonalista winna była dochować w tym zakresie należytej staranności i od 5 listopada 2018 r. wydawać świadectwa jakości paliw stałych zgodnie z przepisami przywołanej powyżej ustawy i rozporządzenia. W związku z powyższym Strona nie może powoływać się na brak wiedzy i krótki czas obowiązywania przepisów. Strona została prawidłowo pouczone o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej i w piśmie z 21 maja 2019 r. wniosła o umorzenie kary pieniężnej. W uzasadnieniu Przedsiębiorca poinformował, że prowadzi działalność gospodarczą na terenie wiejskim i osiąga niewielkie dochody oraz, że nie wystawiał świadectw jakości, ponieważ został wprowadzony w błąd przez swojego kontrahenta. Do pisma Strona dołączyła wzory świadectw jakości, które sporządziła niezwłocznie po powzięciu informacji o obowiązku wynikającym z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że okoliczności podniesione przez Przedsiębiorcę w piśmie z 21 maja 2019 r. nie mogą stanowić podstawy odstąpienia przez organ od nałożenia kary pieniężnej. Bowiem przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie przewidują możliwości ustalenia wysokości kary w zależności od dochodu przedsiębiorcy. W związku z powyższym słuszna i zgodna z prawem była decyzja Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 lipca 2019 r. nr BP – 7/2019 o nałożeniu kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do treści odwołania z 17 lipca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ww. ustawy. Należy podkreślić, że certyfikat wydawany przez jakikolwiek podmiot zewnętrzny, typu laboratorium, czy wytwórca paliwa stałego nie jest tożsamy ze swojej istoty z świadectwem jakości paliw stałych, które to świadectwo ma prawnie określoną definicję i formę. Zgodnie z obowiązującymi przepisami świadectwo wystawione przez Stronę przy wprowadzaniu paliwa stałego do obrotu powinno zawierać między innymi oświadczenie, że paliwo stałe dla którego wystawiane jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach, winno zawierać indywidualny numer oraz wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania że paliwo stałe, dla którego wystawione jest świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe. Natomiast Strona przekazywała nabywcom paliwa stałego raport z badań sprzedawanej partii węgla. Dokument ten zawiera informację o zbadanych parametrach próbki węgla, jednak nie jest świadectwem jakości. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w pierwszej kolejności wskazuje, że przekazywane dokumenty wystawione były przez Centralne Laboratorium Pomiarowo – Badawcze Sp. z o.o. [...] dla firmy „Bartex” Sp. z o.o. [...], zaś świadectwo jakości powinien wystawić kontrolowany przedsiębiorca, który wprowadzał paliwo stałe do obrotu, podając adres siedziby i ewentualnie adres punktu sprzedaży oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), a także numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego. Ponadto w przekazywanych raportach z badań brak jest oświadczenia Strony, że paliwo stałe, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Należy podkreślić, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu

administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Organ odwoławczy wskazuje, że w rozpatrywanej sprawie ów „automatyzm” wynika wprost z treści przywołanych uprzednio przepisów art. 6c i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższe oznacza, że organ działa w ramach decyzji związanej i w tej sprawie znajduje zastosowanie reguła kolizyjna, ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie trafnie wskazał w swoim wyroku z dnia 11 lipca 2018 r. wydanym w sprawie o sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18, że: dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kpa nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie organu odwoławczego Kujawsko – Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w uzasadnieniu decyzji z 5 lipca 2019 r. wyczerpująco rozważył powody, dla których nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Bowiern zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Organ I instancji słusznie przyjął, że w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wydawane wcale nie można mówić, o spełnieniu się przesłanki znikomej wagi naruszenia.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. nie wystawienie i w konsekwencji nie przekazanie i nie przechowywanie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub

przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Co prawda Strona zaprzestała naruszenia prawa wydając świadectwa jakości paliw stałych, jednak nastąpiło to dopiero na skutek kontroli. Zatem słusznie Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Ponieważ w rozpatrywanej sprawie nie ziściły się przesłanki warunkujące ewentualne zastosowanie pouczenia Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Organ odwoławczy przeanalizował akta i wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeprowadził dowody służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł,
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Wysokość kary określona została w granicach ustalonych w art. 35c pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. od 10.000,00 zł do 25.000,00 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000,00 zł. Jak ustalono powyżej, łączna wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przez Przedsiębiorcę 17 maja 2019 r., wynosiła [...] zł, a więc nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Organ odwoławczy wziął pod uwagę, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy. Ustalając wysokość kary, uwzględniono informacje dot. wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli tj. w roku 2018, którą Przedsiębiorca zawarł w piśmie z 10 czerwca 2019 r. uzupełnionym następnie pismem z 21 czerwca 2019 r. Należy podkreślić, iż Kujawsko – Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej biorąc pod uwagę zgromadzony materiał dowodowy nałożył na Stronę minimalną karę określoną przepisami tj. 10.000,00 zł.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 5 lipca

2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, z uwagi na niewystawianie, nieprzekazywanie i nieprzechowywanie świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu po 5 listopada 2018 r. paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy nr NBP O/O Bydgoszcz: 25 1010 1078 0072 6922 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odnośnie wskazanych przez Stronę w odwołaniu okoliczności uniemożliwiających jej zapłacenie kary pieniężnej informuje, że nie stanowią one przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Jednakże organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1/ [...].
2/ [...].
3/ aa.